

DECIZIA nr. din 2012
privind soluționarea contestației depusă de S.C. X S.R.L.
înregistrată la D.G.F.P. Tulcea sub nr. /2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, investită cu soluționarea contestațiilor conform titlului IX, cap.2, art. 209 din O.G. nr. 92/2003 R, privind Codul de procedură fiscală, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală 3 prin adresa nr. , înregistrată la D.G.F.P. Tulcea sub nr. , asupra contestației formulată de S.C.X S.R.L.împotriva:

-Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. /2012 în sumă totală de lei reprezentând: impozit pe profit (lei), obligații fiscale accesorii aferente impozitului pe profit (lei), taxa pe valoarea adăugată (lei), obligații fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată (lei), taxa pe valoarea adăugată (lei), obligații fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată (lei).

-Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /2012

-Raportului de inspecție fiscală nr. F-TL /2012 .

Prin adresa nr. organul de soluționare competent a solicitat petentei să depună la sediul D.G.F.P. Tulcea în termen de 5 zile de la data primirii acesteia, o anexă la contestație în care să precizeze suma totală contestată individualizată pe feluri de impozite, taxe precum și accesorii ale acestora în conformitate cu prevederile pct. 2.1 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. 2137/2011 .

În adresa de răspuns , înregistrată la D.G.F.P. Tulcea sub nr. petenta precizează faptul că , contestația este formulată împotriva întregului act administrativ fiscal.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut la art.207, alin.(1) din OG 92/2003, privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Contestația este semnată de titularul dreptului procesual și confirmată cu ștampila societății, conform prevederilor art. 206 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare..

Condițiile de procedură fiind îndeplinite prin respectarea prevederilor art. 206 , 207 și 209 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare , s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I.Petenta, S.C. X S.R.L. cu domiciliul fiscal în loc. Tulcea, str identificată prin cod unic de înregistrare atribut fiscal RO, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. contestă :

- Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-TL /2012 pentru suma totală de lei

reprezentând: impozit pe profit (lei),obligații fiscale accesorii aferente impozitului pe profit (lei),taxa pe valoarea adăugată (lei),obligații fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată (lei),taxa pe valoarea adăugată (lei)

obligații fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată (lei)

-Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /2012

-Raportul de inspecție fiscală nr. /2012 .

motivând următoarele:

1.Deși în adresa emisă de organul fiscal nr. /2012 se menționează că i se transmite și “Decizia de modificare a bazei de impunere nr. ____/_____” această “decizie” nu se regăsește în dosarul primit de la organul fiscal.

2.Deși organul fiscal în Dispoziția nr./2012,la pag 2 menționează: “Contribuabilul a fost informat despre măsura dispusă și nu are obiecțiuni”-această “constatare” nu concordă în realitate.

3. Pe fond, petenta solicită constatarea următoarelor neconcordanțe (inadvertențe) din Raportul de inspecție fiscală nr. /2012

a)CAP.III-constatări fiscale

a1)pag. 4-pentru anul 2006,din documentele justificative înregistrate în evidența contabilă a societății,rezultă următoarele:

Venituri totale din care

-venituri din exploatare

-venituri financiare

Cheltuieli totale din care

-cheltuieli financiare

-cheltuieli din exploatare

Rezultatul brut al exercițiului pierdere

Cheltuieli nedeductibile din care

-amenzi și penalități

-diferență descărcare ct.607

Pierdere

Profit impozabil

Impozit pe profit datorat

Impozit pe profit declarat

Impozit profit achitat

Impozit profit de virat

a2)În anul 2006 veniturile în sumă de lei au fost înregistrate în contul 7583,așa cum rezultă și din balanța de verificare pentru luna ianuarie 2006.

a3)Pierderea fiscală de la sfârșitul anului 2005 în sumă de lei,trebuia recunoscută de organul de control fiscal,la calculul profitului impozabil aferent anului 2006 și în completarea declarației 101-privind impozitul pe profit aferent anului 2006

a4)pag 5-la poziția “venituri financiare” nu s-a ținut cont de diferența de lei înregistrată la venituri financiare,în mod eronat,respectiv în contabilitate

Soldul contului 401 "Furnizori" în care nu au fost înregistrate venituri financiare nu este real, motivat de faptul că firma nu avea datorii la furnizori, iar operațiunea a fost făcută "forțat" pentru a închide contul în cauză

a5) pag. 6 Vis-à-vis de pierderea fiscală diminuată în anul 2008, petenta consideră că facturile înregistrate sunt documente justificative, chiar dacă nu au fost precedate de eventualele contracte

a6) pag 7-referitor la valoarea la care a fost vândut autoturismul Dacia Logan, petenta consideră că este legal a fi luată în considerare valoarea înscrisă în facturi

-pentru suma de lei reprezentând cheltuieli prestări servicii (anexa nr. 15 la raport), societatea deține în evidența sa contabilă facturi întocmite conform legii

a7) pag 9 la poziția "Impozit pe profit virat" nu s-a consemnat că societatea a virat în plus la bugetul consolidat al statului, suma de 1.939 lei

a8) pag. 10 "Anul 2011 (01.01.2011-30.06.2011) petenta precizează că "nu se înțelege nimic din calculele (cifrele) înscrise de organul fiscal în actul de control."

Față de motivele invocate, petenta solicită reverificarea acestor aspecte și stabilirea corectă și legală a sumelor datorate de S.C. X S.R.L. Tulcea la bugetul statului.

II Ca urmare a inspecției fiscale parțiale efectuată de Activitatea de inspecție fiscală la S.C. X S.R.L. a fost întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. /2012 în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. /2012, prin care a fost stabilită în sarcina petentei suma totală de lei reprezentând :impozit pe profit (lei), obligații fiscale accesorii aferente impozitului pe profit (lei), taxa pe valoarea adăugată (lei), obligații fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată (lei), taxa pe valoarea adăugată (lei), obligații fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată (lei).

Impozit pe profit

Pentru perioada supusă inspecției fiscale, respectiv 01.01.2006-30.06.2011, organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele:

Pentru anul 2006

Au fost constatate venituri neînregistrate în evidența contabilă în sumă de lei (factura nr.) ce reprezintă venituri din vânzarea unui mijloc fix respectiv autoturism Dacia 1307, operatorul economic încălcând prevederile art. 6 alin (1) din Legea contabilității 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Diferența de cheltuieli constatată de organele de inspecție fiscală în sumă de lei provine din preluarea eronată a cheltuielilor din balanța de verificare la 31.12.2006 în declarația cod 101- privind impozitul pe profit, încălcând prevederile art. 82 alin (3) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Diferența de impozit pe profit constatată suplimentar de organele de inspecție fiscală în sumă de lei a rezultat din influența următoarelor cheltuieli nedeductibile :

-diferența în sumă de lei provine din descărcarea eronată a gestiunii respectiv în contul 607 "cheltuieli privind mărfurile " -total sume la 31.12.2006-a fost evidențiată suma de lei în loc de lei cum ar fi fost corect,operatorul economic încălcând prevederile art. 21 alin (4) lit f din Legea 571/2003 privind Codul fiscal ,cu modificările și completările ulterioare.

Pierderea fiscală de la sfârșitul anului 2005 în sumă de lei nu a fost luată în calcul pentru stabilirea impozitului pe profit aferent anului 2006,această sumă nu a fost evidențiată în declarația cod 101 privind impozitul pe profit aferentă anului 2006 și nu a reieșit din nici un document cât din pierderea contabilă în sumă de lei este pierdere fiscală.

Pentru anul 2007

Diferența de cheltuieli constatată de organele de inspecție fiscală în sumă de lei provine din preluarea eronată a cheltuielilor din balanța de verificare la 31.12.2007 în declarația cod 101 –privind impozitul pe profit încălcând prevederile art. 82 alin (3) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,replicată,cu modificările și completările ulterioare.

Diferența de impozit pe profit constatată suplimentar de organele de inspecție fiscală în sumă de lei a rezultat din influența următoarelor cheltuieli nedeductibile:

-diferența de lei reprezintă cheltuieli cu amortizarea,operatorul economic încălcând prevederile art. 21 alin (3) lit i) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal coroborat cu H.G. 2139/2004 pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe,cu modificările și completările ulterioare.

Pentru anul 2008

Diferența de venituri constatată de organele de inspecție fiscală în sumă de lei provine din preluarea eronată a veniturilor din balanța de verificare la 31.12.2008 în declarația cod 101-privind impozitul pe profit,încălcând prevederile art. 82 alin (3) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,replicată,cu modificările și completările ulterioare,coroborat cu O.P.A.N.A.F. 101/2008 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor,taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă..

Diferența de cheltuieli constatată de organele de inspecție fiscală în sumă de lei provine din preluarea eronată a cheltuielilor din balanța de verificare la 31.12.2008 în declarația cod 101-privind impozitul pe profit, încălcând prevederile art. 82 alin (3) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,replicată,cu modificările și completările ulterioare,coroborat cu O.P.A.N.A.F. 101/2008 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor,taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă.

În anul 2008 a fost diminuată pierderea fiscală față de operatorul economic ca urmare a stabilirii de cheltuieli nedeductibile în sumă de lei reprezentând prestări servicii și transport mărfuri fără a deține documente justificative, devize de lucrări și contracte, conform prevederilor art. 21 alin (4) lit m din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru anul 2009

Au fost constatate venituri neînregistrate în evidența contabilă în sumă de lei ce reprezintă venituri din vânzarea mijloacelor fixe, respectiv autoturism Volkswagen și Dacia Logan, operatorul economic încălcând prevederile art. 6 alin (1) din Legea contabilității 82/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare. Totodată prețul de vânzare a autoturismului Dacia Logan este mult mai mic decât valoarea reală a acestui mijloc fix. Conform art. 11 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 128 alin (5) din același act normativ, echipa de inspecție fiscală a stabilit valoarea reală a autovehiculului Dacia Logan, efectuând diferența dintre valoarea de intrare și valoarea amortizată a acestui autoturism.

În anul 2009 a fost diminuată pierderea fiscală față de operatorul economic cu suma de lei ca urmare a stabilirii de cheltuieli nedeductibile după cum urmează:

- lei reprezentând cheltuieli cu impozitul minim sunt nedeductibile fiscal, conform art 21 alin (4) lit a din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

- lei reprezentând cheltuieli cu combustibilul sunt nedeductibile fiscal conform art. 21 alin (4) lit t) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 21, alin (4) lit e) din același act normativ, întrucât operatorul economic a vândut autoturismele deținute.

- lei reprezentând cheltuieli cu amortizarea celor două autovehicule vândute în anul 2009, acestea fiind cheltuieli nedeductibile fiscal conform prevederilor art. 21 alin (4) lit f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

- lei reprezentând cheltuieli prestări servicii (transport, construcții) fără să dețină contracte de prestări servicii, devize sunt nedeductibile fiscal conform art. 21 alin (4) lit m) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru perioada 01.01.2010-30.09.2010

Au fost stabilite diferențe reprezentând cheltuieli nedeductibile în sumă de lei defalcate astfel:

- lei reprezentând cheltuieli cu amenzi și penalități sunt nedeductibile fiscal conform art. 21 alin (4) lit b) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

- lei reprezentând cheltuieli cu combustibilul sunt nedeductibile fiscal conform art. 21 alin (4) lit t) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 21 alin (4) lit e) din același act normativ.

- lei reprezentând cheltuieli cu amortizarea celor două autovehicule vândute în anul 2009, acestea fiind cheltuieli nedeductibile fiscal conform

prevederilor art. 21 alin (4) lit f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru perioada 01.10.2010-31.12.2010

Au fost stabilite diferențe reprezentând cheltuieli nedeductibile în sumă de lei defalcate astfel:

- lei reprezentând amenzi și penalități sunt cheltuieli nedeductibile fiscal conform art.21 alin (4) lit b) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

- lei reprezentând cheltuieli cu amortizarea celor două autovehicule vândute în anul 2009, acestea fiind cheltuieli nedeductibile fiscal conform prevederilor art. 21 alin (4) lit. f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

- lei reprezentând cheltuieli cu combustibilul sunt nedeductibile fiscal conform art. 21, alin (4), lit. t) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art. 21 alin (4) lit e) din același act normativ.

Pentru anul 2011(01.01.2011-30.06.2011)

Diferențele constatate la conturile de venituri și cheltuieli provin din valorificarea eronată a Procesului verbal nr. întocmit de echipa de control a Gărzii financiare-secția Tulcea

Nu au fost admise la deducere următoarele cheltuieli:

- lei reprezentând cheltuieli aferente mărfii constatate lipsă în gestiune.

Prin neînregistrarea veniturilor în sumă totală de lei agentul economic a prejudiciat bugetul de stat cu impozit pe profit în sumă de lei (lei x 16% = lei)

- lei reprezentând cheltuieli cu combustibilul sunt nedeductibile fiscal conform art. 21 alin (4) lit t) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art. 21 alin (4) lit e) din același act normativ..

- lei reprezentând cheltuieli cu amortizarea celor două autovehicule vândute în anul 2009, acestea fiind cheltuieli nedeductibile fiscal conform prevederilor art. 21 alin (4) lit f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

- lei reprezentând amenzi și penalități sunt cheltuieli nedeductibile fiscal conform art 21 alin (4) lit b) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal , cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferențele constatate s-au calculat majorări de întârziere pentru perioada 26.04.2006-20.01.2012 în cuantum de lei în procent de 0,1%, 0,05% și 0,04% conform Legii 210/2005, O.U.G. 39/2010 respectiv O.U.G. 88/2010.

Au fost calculate penalități de întârziere conform art. 120¹ din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată , cu modificările și completările ulterioare în cuantum de lei.

Taxa pe valoarea adăugată

Pentru perioada supusă inspecției fiscale, respectiv **01.01.2007-31.08.2011** organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele:

Pentru anul 2008

A fost constatată o diferență de T.V.A. deductibilă în sumă de lei, întrucât operatorul economic a dedus T.V.A. aferentă achizițiilor de prestări servicii-lucrări, dar nu a justificat prestarea efectivă a serviciilor prin situații de lucrări, procese verbale de recepție, rapoarte de lucru, sau orice alte materiale corespunzătoare, încălcând prevederile art. 145 alin (2) lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu prevederile art. 21 alin (4) lit m) din același act normativ.

Pentru anul 2009

A fost stabilită o diferență de T.V.A. deductibilă în cuantum de lei astfel:

-diferența de T.V.A. deductibilă în sumă de lei este aferentă unor achiziții de prestări servicii (transport rutier) ce nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și pentru care operatorul economic nu a justificat prestarea efectivă a serviciilor, nu a prezentat contract de prestări servicii, documente din care să rezulte perioada în care s-a efectuat prestarea, traseul parcurs, nr. de km, tarif/km, marfa transportată, încălcând prevederile art. 145, alin (2) lit a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 21 alin (4) lit m) din același act normativ

-diferența de T.V.A. deductibilă în sumă de lei provine din neacceptarea la deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă combustibilului achiziționat (operatorul economic nu deține autoturisme), încălcându-se astfel prevederile art. 145 alin (2) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu prevederile art. 145¹, alin (1) din același act normativ.

A fost stabilită o diferență de T.V.A. colectată în cuantum de lei întrucât operatorul economic nu a înregistrat în evidența contabilă vânzările de mijloace fixe (autoturisme) încălcând prevederile art. 134¹ alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art. 6 alin (1) din Legea contabilității 82/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru anul 2010

Diferența de T.V.A. deductibilă în sumă de lei provine din neacceptarea la deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă combustibilului achiziționat deoarece operatorul economic nu mai deține mijloace fixe (autoturisme) încălcându-se astfel prevederile art. 145 alin (2) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art. 145¹, alin (1) din același act normativ.

Pentru anul 2011 (01.01.2011-31.08.2011)

Conform Procesului Verbal nr. întocmit de organele de control din cadrul Gărzii Financiare-secția Tulcea, în urma inventarierii efectuate asupra stocului de marfă s-au constatat diferențe între stocul scriptic și stocul faptic, rezultând o lipsă de marfă în gestiune în valoare de lei, pentru care organele de control au stabilit TVA de plată în cuantum de lei ($x24/124 = lei$).

Diferența de T.V.A. colectată în sumă de lei provine din completarea eronată a decontului de T.V.A. aferent lunii iunie 2011, operatorul economic

încălcând prevederile art. 82 alin (3) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată,cu modificările și completările ulterioare.

Diferența de T.V.A. deductibilă în sumă de lei provine din neacceptarea la deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă combustibilului achiziționat deoarece operatorul economic nu mai deține mijloace fixe (autoturisme) încălcându-se astfel prevederile art. 145 alin (2) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art. 145¹,alin (1) din același act normativ.

Pentru diferențele stabilite în timpul inspecției fiscale ,au fost calculate majorări de întârziere în sumă de lei în cotă de 0,1%,0,05% și 0,04% conform O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată cu modificările și completările ulterioare,pentru perioada 26.07.2008-20.01.2012.Au fost calculate penalități de întârziere conform art. 120¹ din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,replicată cu modificările și completările ulterioare în cuantum de lei.

Pentru perioada **01.01.2002-31.12.2006**-reverificată urmare a apariției unor date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificării precedente care influențează rezultatele acesteia –organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele:

Față de controlul precedent,echipa de inspecție fiscală a influențat T.V.A. colectată din decontul de T.V.A. nr. aferent lunii decembrie 2006 cu diferența de lei T.V.A. colectată aferentă facturii nr. reprezentând vânzare autoturism Dacia 1307,care nu a fost înregistrată în evidența contabilă ,operatorul economic încălcând prevederile art. 128 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art. 6 alin (1) din Legea contabilității 82/1991 republicată,cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferențele constatate au fost calculate majorări de întârziere pentru perioada 03.04.2007-20.01.2012 în cuantum de lei în procent de 0,1%,0,05%,0,04% conform Legii 210/2005,O.U.G. 39/2010, respectiv O.U.G. 88/2010.

Au fost calculate penalități de întârziere conform art. 120¹ din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,replicată cu modificările și completările ulterioare în cuantum de lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, a constatărilor organelor de inspecție fiscală ,a susținerilor petentei precum și a actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

1. Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /2012 (cu privire la măsura 1.1 și măsura 2.1)

În fapt, prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /2012 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. /2012,organele de inspecție fiscală au dispus societății:

1.depunerea de noi declarații informative (394) aferente semestrelor I și II 2007,semestrelor I și II 2008, semestrelor I și II 2009,semestrelor I și II 2010 și semestrului I 2011,cu respectarea prevederilor din O.M.F.P. nr. 702/14.05.2007 privind declararea livrărilor/prestărilor și achizițiilor efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de T.V.A. și pentru aprobarea modelului și conținutului declarației informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de T.V.A. unde se prevede “În cazul în care ,după depunerea declarației ,persoana impozabilă constată existența unor omisiuni în datele declarate sau în cazul în care una sau mai multe facturi sunt emise în cursul unui semestru ,dar sunt primite de beneficiarul tranzacției după data depunerii declarației,persoana impozabilă trebuie să depună o nouă declarație corect completată,care înlocuiește declarația informativă depusă inițial”.

2.completarea corectă a declarațiilor (394) informative privind livrările/prestările și achizițiile de bunuri și servicii realizate pe teritoriul României ” conform O.M.F.P. 702/14.05.2007 privind declararea livrărilor/prestărilor și achizițiilor efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de T.V.A. și pentru aprobarea modelului și conținutului declarației informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de T.V.A.

Prin contestația formulată,S.C.X S.R.L.contestă: Decizia de impunere nr. /2012,Raportul de inspecție fiscală nr. /2012 și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /2012 .

În drept,potrivit art. 209 alin (1) din O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală,replicată, cu modificările și completările ulterioare,Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea este competentă să soluționeze “Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere,a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală ,a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri,precum și împotriva deciziei de reverificare”.

Ordinul Ministrului Finanțelor Publice 1939/2004 pentru aprobarea formularului “Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală “cod 14.13.27.18 la pct 1 din Anexa 2 Instrucțiunile de completare a formularului “Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală “cod 14.13.27.18 prevede:

“1.Formularul “Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală” reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. **Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului.”**

Întrucât măsurile 1.1 și 2.1 stabilite în sarcina S.C.X S.R.L.prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /2012 nu vizează stabilirea obligațiilor fiscale ale contestatoarei ,fapt pentru care Dispoziția nu are caracterul unui titlu de creanță și nici nu reprezintă un act administrativ fiscal

asimilat deciziei de impunere, se reține că soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea neavând competență de soluționare a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, potrivit art. 209 alin (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente” coroborat cu pct. 5.3 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 conform căruia, “Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc”.

Având în vedere cele expuse mai sus, Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, nu se investește cu soluționarea contestației formulate de S.C. X S.R.L. împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /2012 (cu privire la măsura 1.1 și măsura 2.1), aceasta urmând să fie soluționată de către Activitatea de inspecție fiscală Tulcea în calitate de organ emitent al dispoziției de măsuri.

2. Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de S.C. xS.R.L. împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. /2012 întocmit de către organele de control din cadrul A.I.F Tulcea, se rețin următoarele:

În fapt, prin contestația formulată S.C. X S.R.L. contestă și Raportul de inspecție fiscală nr. /2012 întocmit de către organele de inspecție fiscală din cadrul A.I.F. Tulcea, raport ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. /2012

În drept, O.G 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

” ART. 85 *Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat*

(1) *Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:*

a) *prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);*

b) *prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”*

” ART. 86 *Decizia de impunere*

(1) *Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale.”*

” ART. 87 *Forma și conținutul deciziei de impunere*

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43. Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), și categoria de impozit, taxă, contribuție sau altă sumă datorată

bugetului general consolidat, baza de impunere, precum și cuantumul acestora, pentru fiecare perioadă impozabilă.”

” ART. 109 Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările inspecției fiscale din punct de vedere faptic și legal.

(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate. În cazul în care contribuabilul și-a exercitat dreptul prevăzut la art. 107 alin. (4), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la acest punct de vedere.

(3) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate;

b) deciziei de nemodificare a bazei de impunere, dacă nu se constată diferențe de obligații fiscale.

(4) Deciziile prevăzute la alin. (3) se comunică în termen de 30 de zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale.”

Norme metodologice (H.G. 1050/2004)

” 106.1. Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.

106.2. La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.

106.3. Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul și conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

O.G 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Art. 205

”Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”

Având în vedere faptul că în raportul de inspecție fiscală pe care societatea petentă îl contestă au fost prezentate constatările inspecției fiscale, din punct de vedere faptic și legal, raport ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. /2012, conform dispozițiilor legale citate mai sus, în temeiul Titlului IX din O.G 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, D.G.F.P. Tulcea se va pronunța asupra deciziei de impunere ce a fost emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr./2012.

În condițiile în care Decizia de impunere nr. /2012 este titlu de creanță care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă petentei și aceasta fiind cea care produce efecte față de petentă, și nu Raportul de inspecție fiscală nr./2012 în care doar sunt consemnate constatările inspecției fiscale, pentru capătul de cerere privind contestația formulată de S.C.X S.R.L. împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. /2012 ,aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă .

3. În ceea ce privește motivația petentei potrivit căreia “(...) deși în adresa dvs nr. /2012 se menționează că ni se transmite și “Decizia de modificare a bazei de impunere nr. _____ / _____” -această ” decizie” nu se regăsește în dosarul primit de la organul fiscal” facem următoarele precizări:

În adresa nr. /2012, emisă de D.G.F.P.-A.I.F.Tulcea, existentă la dosarul cauzei, sunt înscrise următoarele:

“În conformitate cu prevederile art. 86 și 109 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată ,cu modificările și completările ulterioare, precum și a Ordinului nr. 364/2009, pentru aprobarea Sistemului de proceduri pentru inspecția fiscală transmitem un exemplar al Deciziei de impunere nr. F-TL _____ , Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr _____ / _____ , Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /012 împreună cu Raportul de inspecție fiscală nr. /2012 întocmit de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de inspecție fiscală în legătură cu activitatea dumneavoastră”.

Conform art. 109 alin (3) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate

b) deciziei de nemodificare a bazei de impunere, dacă nu se constată diferențe de obligații fiscale”

Din cele prezentate, rezultă că "Decizia" despre care societatea petentă susține că "nu se regăsește în dosarul primit de la organul fiscal" este Decizia de nemodificare a bazei de impunere, care nu a fost emisă de către organul fiscal, întrucât urmare a inspecției fiscale efectuate, au fost constatate diferențe de obligații fiscale, atât în ceea ce privește impozitul pe profit cât și în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată.

Dealtfel, în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organele de inspecție fiscală menționează următoarele: "Echipa de inspecție fiscală nu a întocmit Decizia de nemodificare a bazei de impunere".

4. Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea este investită să se pronunțe dacă organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P.-A.I.F. Tulcea au stabilit în conformitate cu prevederile legale în sarcina S.C. X S.R.L. prin decizia de impunere nr. F-TL /2012 suma totală de lei reprezentând: impozit pe profit (lei), obligații fiscale accesorii aferente impozitului pe profit (lei), taxa pe valoarea adăugată (lei), obligații fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată (lei), taxa pe valoarea adăugată (lei), obligații fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată (lei).

În fapt, ca urmare a inspecției fiscale parțiale efectuată de ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ la S.C. X S.R.L. s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr./2012 în baza căruia s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. /2012 prin care s-a stabilit în sarcina petentei suma totală de lei reprezentând : impozit pe profit (lei), obligații fiscale accesorii aferente impozitului pe profit (lei), taxa pe valoarea adăugată (lei), obligații fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată (lei), taxa pe valoarea adăugată (lei), obligații fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată (lei) conform pct. II din prezenta decizie.

Petenta nu este de acord cu diferențele astfel stabilite și formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. /2012 cu motivațiile prezentate la pct. I din prezenta decizie.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, H.G. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, H.G. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, O.P.A.N.A.F. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Legea contabilității 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, O.M.F.P. 1850/2004 privind registrele și formularele financiar contabile, O.M.F.P. 1939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" cod 14.13.27.18, O.P.A.N.A.F. 1181/2007 privind modelul și conținutul Raportului de inspecție fiscală

4.1 Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar pentru perioada 01.01.2006-30.06.2011 în sumă de lei

A. a1) Din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr. /2012 (fila 4) în ceea ce privește determinarea impozitului pe profit aferent anului 2006 rezultă că organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele:

Venituri totale din care	lei
-venituri din exploatare	lei
-venituri financiare	lei
Cheltuieli totale din care	lei
-cheltuieli financiare	lei
-cheltuieli din exploatare	lei
Rezultat brut al exercițiului-pierdere	lei
Cheltuieli nedeductibile din care	lei
-amenzi și penalități	lei
-diferență descărcare ct. 607	lei
Profit impozabil	lei
Impozit pe profit datorat	lei
Impozit pe profit declarat	lei
Impozit pe profit achitat	lei
Impozit pe profit de virat	lei

Prin contestația formulată, petenta susține faptul că în Raportul de inspecție fiscală nr. /2012 există o serie de neconcordanțe (inadvertențe).

“Pentru Anul 2006 (01.01.2006-31.12.2006), din documentele justificative înregistrate în evidența contabilă a societății noastre, rezultă următoarele:

Venituri totale din care	lei
-venituri din exploatare	lei
-venituri financiare	lei
Cheltuieli totale din care	lei
-cheltuieli financiare	lei
-cheltuieli din exploatare	lei
Rezultatul brut al exercițiului pierdere	lei
Cheltuieli nedeductibile din care	lei
-amenzi și penalități	lei
-diferență descărcare ct. 607	lei
Pierdere	lei
Profit impozabil	lei
Impozit pe profit datorat	lei
Impozit pe profit declarat	lei
Impozit profit achitat	lei
Impozit profit de virat	lei”

Din analiza situației prezentată de petentă, organul de soluționare a contestației constată o serie de erori în sensul că:

La rândul 11 a fost înscrisă suma de lei reprezentând “Pierdere”.

Această sumă a fost obținută prin cumularea sumei de lei înscrisă la rândul 7 “Rezultatul brut al exercițiului pierdere” (determinată ca diferență între

suma de lei înscrisă la rândul 1 "Venituri totale" și suma de lei înscrisă la rândul 4 "Cheltuieli totale") cu suma de lei înscrisă la rândul 8 "Cheltuieli nedeductibile".

Conform art.19 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare :

"Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri,dintr-un an fiscal ,din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare."

Deci, suma de lei reprezintă profit impozabil stabilit de operatorul economic și nu pierdere .

La rândul 12 a fost înscrisă suma de lei reprezentând "Profit impozabil".

Din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr. /2012 (fila4) rezultă că suma de lei reprezintă pierdere înregistrată la sfârșitul anului 2005.

La rândul 13 a fost înscrisă suma de lei reprezentând "impozit pe profit datorat".

În conformitate cu prevederile art. 17 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

"Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 16% cu excepțiile prevăzute la art.38."

Deși la rândul 12 "Profit impozabil"este înscrisă suma de lei, în mod eronat la rândul 13 "Impozit pe profit datorat" este înscrisă suma de lei.

La rândul 14 este înscrisă suma de lei reprezentând "Impozit pe profit declarat", contrar constatărilor organelor de control cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr. /2012, potrivit cărora impozitul pe profit declarat de petentă este în cuantum de lei.

Față de cele mai sus prezentate,se reține faptul că în situația expusă de petentă reprezentând determinarea impozitului pe profit aferent anului 2006,atât profitul impozabil cât și impozitul pe profit datorat au fost stabilite în mod eronat,fără respectarea prevederilor legale .

Conform art. 94 alin (3) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,cu modificările și completările ulterioare:

"(3)Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

e)[...]stabilirea corectă a bazei de impunere,a diferențelor datorate în plus sau în minus,după caz,**față de creanța fiscală declarată** și/sau stabilită ,după caz,la momentul începerii inspecției fiscale"

Aplicând prevederile legale mai sus citate,organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea diferențelor suplimentare de impozit pe profit, raportându-se la sumele înscrise de petentă în declarația privind impozitul pe profit pe anul 2006 (evidențiate în Raportul de inspecție fiscală-fila 4 în coloana "Operator economic") și nicidecum la sumele înregistrate în evidența contabilă a acesteia.

În cuprinsul contestației petenta înscrie alte sume (despre care susține că rezultă din "documentele justificative înregistrate în evidența contabilă") față de

cele evidențiate în declarația privind impozitul pe profit pe anul 2006,depusă la organul fiscal și înregistrată sub nr.

	conform declarație contribuabil (col "Operator economic" din R.I.F.nr. /2012)	conform contestație /2012 (fila 1-2) (evidență contabilă)
Venituri totale	lei	lei
Cheltuieli totale	lei	lei
Rezultatul brut al exercițiului-pierdere	lei	lei
Cheltuieli ned.din care:	lei	lei
-amenzi și penalități	lei	lei
-dif descărcare ct. 607		lei
Pierdere	lei	lei
Profit impozabil		lei
Impozit pe profit datorat	lei	lei
Impozit pe profit declarat	lei	lei
Impozit pe profit achitat	lei	lei
Impozit pe profit de virat		lei
Impozit profit virat în plus	lei	

Conform prevederilor art. 82 alin (3) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată ,cu modificările și completările ulterioare:

(3)Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect,complet și cu bună credință informațiile prevăzute de formular,corespunzătoare situației sale fiscale”

În susținerea cauzei, petenta nu prezintă documente din care să rezulte o altă concluzie față de constatările organelor de inspecție fiscală.:

Conform art. 213 alin (1) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,cu modificările și completările ulterioare:

“(...)Analiza contestației se face în raport de susținerile părților,de dispozițiile legale invocate de acestea și de **documentele existente la dosarul cauzei**”.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin (1) din același act normativ :

”(1)Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

d)dovezile pe care se întemeiază;”

Pe cale de consecință,se mențin în totalitate constatările organelor de inspecție fiscală .

a2).Pentru anul fiscal 2006,organele de inspecție fiscală au constatat și consemnat în Raportul de inspecție fiscală nr./2012, faptul că societatea petentă nu a înregistrat în evidența contabilă venituri în sumă de **lei** (factura nr

/.2006) obținute din vânzarea unui mijloc fix, respectiv autoturism Dacia 1307, vânzare confirmată prin adresa nr. _____ emisă de Serviciul Impozite și Taxe Locale din cadrul Primăriei municipiului Tulcea și înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. _____, încălcând astfel prevederile art. 6 alin (1) din Legea contabilității 82/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestația formulată, petenta susține faptul că: "În anul 2006, veniturile în sumă de _____ lei au fost înregistrate în contul 7583, așa cum rezultă și din balanța de verificare pentru luna ianuarie 2006".

În susținerea cauzei, petenta nu prezintă documente prin care să facă dovada acestor afirmații, deși avea această obligație potrivit art. 206 alin (1) lit d) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Din analiza Balanței de verificare la 31.12.2006, existentă la dosarul cauzei rezultă faptul că, contul 7583 "Venituri din vânzarea activelor și alte operații de capital" nu se regăsește în conținutul acesteia.

Din Referatul cu propuneri de soluționare a contestației, se reține că operatorul economic nu a prezentat organelor de inspecție fiscală fișa mijlocului fix autoturism Dacia 1307, deși i-a fost solicitată prin Invitația nr. _____.

Conform prevederilor O.M.F. 1850/2004 privind registrele și formularele financiar contabile:

"Fișa mijlocului fix (Cod 14-2-2)

1. Servește ca document pentru evidența analitică a mijloacelor fixe.

2. [...] Se completează pe baza documentelor justificative privind mișcarea mijloacelor fixe sau modificarea valorii de inventar a acestora, ca urmare a completării, îmbunătățirii, modernizării sau reevaluării lor (bon de mișcare a mijloacelor fixe, proces verbal de scoatere din funcțiune, etc)".

Deasemenea, din Referatul cu propuneri de soluționare a contestației se reține faptul că operatorul economic nu a prezentat organelor de inspecție fiscală fișa contului 758 "Alte venituri din exploatare" pentru a identifica veniturile înregistrate în acest cont.

Având în vedere cele expuse mai sus și întrucât la dosarul cauzei nu au fost prezentate documente din care să rezulte o altă concluzie față de constatările organelor de inspecție fiscală, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit pentru anul fiscal 2006 diferențe suplimentare de venituri din exploatare în sumă de _____ lei, și urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația cu privire la acest capăt de cerere.

Urmare a celor constatate în timpul verificării, referitoare la neînregistrarea în evidența contabilă și nedeclararea de către S.C. _____ S.R.L. a veniturilor obținute din vânzarea autoturismului Dacia 1307 în valoare de _____ lei (și din vânzarea a încă două autoturisme în anul 2009, respectiv Volkswagen Passat în valoare de _____ lei și Dacia Logan în valoare de _____ lei), cu adresa nr. _____, D.G.F.P.-A.I.F. Tulcea a înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul Tulcea procesul verbal nr. _____ (ale cărui constatări au fost preluate în Raportul de inspecție fiscală nr. _____), în vederea stabilirii elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 9 alin (1) lit b) din Legea 241/2005 pentru prevenirea

și combaterea evaziunii fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Tribunalul Tulcea din data de pronunțată în dosarul nr. _____ s-a dispus în temeiul art. 242, rap. la art. 11 pct. 1 lit c, rap la art. 10 lit i¹ C.p.p., cu ref la art. 10 din Legea 241/2005 și art. 91 lit c C.p. **încetarea urmăririi penale față de învinuitul _____**, administrator al S.C. S.R.L., cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzută de art. 9 alin (1) lit b) din Legea 241/2005, cu aplic. art. 41 al. 2 Cp.

La pronunțarea acestei soluții a fost avut în vedere faptul că învinuitul Diță Petre a achitat în totalitate prejudiciul cauzat bugetului de stat.

În Ordonanța Parchetului de pe lângă Tribunalul Tulcea se menționează următoarele: "Având în vedere că prejudiciul a fost acoperit integral de către învinuit, în cauză se va dispune încetarea urmăririi penale și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ, achitarea prejudiciului fiind potrivit art. 10 din Legea 241/2005 rap. la art. 10 lit i/1 C.p.p. o cauză de nepedepsire prevăzută de lege."

a3). În fapt, din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr./ 2012 (fila 4) rezultă faptul că suma de _____ lei considerată de petentă pierdere fiscală de la sfârșitul anului 2005 nu a fost luată în calcul pentru stabilirea impozitului pe profit aferent anului 2006 întrucât această sumă nu a fost evidențiată în declarația cod 101 privind impozitul pe profit aferentă anului 2006 și nu a reieșit din nici un document cât din pierderea contabilă în sumă de _____ lei este pierdere fiscală.

Prin contestația formulată petenta susține următoarele: "Pierderea fiscală de la sfârșitul anului 2005 în sumă de _____ lei, trebuia recunoscută de organul de control fiscal, la calculul profitului impozabil aferent anului 2006 și în completarea declarației 101-privind impozitul pe profit aferent anului 2006".

În drept, cauza își găsește soluționarea în următoarele dispoziții legale: Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

Art. 26 Pierderi fiscale

"(1) Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora".

H.G. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

"73. Recuperarea pierderilor fiscale anuale se face în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora."

"74. Pierderea fiscală reprezintă suma înregistrată în declarația de impunere a anului precedent."

O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Art. 82 Forma și conținutul declarației fiscale

”(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale.(...)”

Pierderea fiscală se determină extracontabil pe baza pierderii contabile influențate de cheltuielile deductibile și nedeductibile prevăzute de Codul fiscal și se reflectă în declarațiile de impozite depuse de societate la organul fiscal teritorial unde are înregistrat sediul social.

În declarația privind impozitul pe profit ,pierderea fiscală de recuperat din anii precedenți se înscrie la rândul 38.

Din analiza ” Declarației privind impozitul pe profit” pe anul 2006 cod 101 înregistrată la organul fiscal sub nr. ,anexată în xerocopie la dosarul cauzei ,rezultă că societatea petentă nu a înscris la rândul 38 ”Pierdere fiscală de recuperat din anii precedenți” nici o sumă.

Mai mult,din datele înscrise în Registrul de evidență fiscală seria (fila 2- anexată în xerocopie la dosarul cauzei) ,reiese că la data de 31.12.2005 societatea petentă a înregistrat profit impozabil și nu pierdere fiscală.

Din analiza Balanței de verificare la 31.12.2006,anexată în xerocopie la dosarul cauzei, rezultă că suma de lei se regăsește înregistrată în soldul inițial debitor al contului 1171”Rezultatul reportat reprezentând profitul nerepartizat sau pierderea neacoperită”.

În ”Declarația privind impozitul pe profit” pe anul 2005 cod 101 înregistrată la organul fiscal sub nr. ,societatea petentă a înscris la rd. 39 ”**Profit impozabil**/pierdere de recuperat în anii următori” suma de lei iar la rd. 40 „Total impozit pe profit” suma de lei (lei x16%).

Din Raportul de inspecție fiscală nr. /2012 rezultă faptul că anul fiscal 2005 nu a făcut obiectul unei inspecții fiscale generale sau parțiale,în ceea ce privește obligația fiscală reprezentând impozit pe profit .

Conform prevederilor O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată ,cu modificările și completările ulterioare:

Art. 86 Decizia de impunere

“(4)Declarația fiscală întocmită potrivit art. 82 alin (2) este asimilată cu o decizie de impunere,sub rezerva unei verificări ulterioare,și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia.”

Deoarece în Declarația privind impozitul pe profit pe anul 2005 a fost înscrisă suma de lei reprezentând profit impozabil pentru anul de raportare,aceasta fiind asimilată cu o decizie de impunere (anul fiscal 2005 nefăcând obiectul unei inspecții fiscale),și implicit în Declarația privind impozitul pe profit pe anul 2006 nu a fost înscrisă la rd. 38 “Pierdere fiscală de recuperat din anii precedenți” nici o sumă, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală nu au luat în calcul pentru stabilirea impozitului pe profit aferent anului 2006 suma de lei considerată de petentă pierdere fiscală de la sfârșitul anului 2005 .

a4)În ceea ce privește motivația petentei potrivit căreia:”-la poziția ”venituri financiare” nu s-a ținut cont de diferența de lei înregistrată la venituri

financiare, în mod eronat, respectiv în contabilitate. Soldul contului 401 "Furnizori" în care nu au fost înregistrate venituri financiare nu este real, motivat de faptul că firma nu avea datorii la furnizori, iar operațiunea a fost făcută "forțat" pentru a închide contul în cauză" menționăm următoarele:

La dosarul cauzei se află anexate în xerocopie următoarele documente:

1. Balanța de verificare la 31 mai 2007
2. Balanța de verificare la 30 iunie 2007

din a căror analiză se constată următoarele:

-în cuprinsul balanței de verificare la 31 mai 2007 nu figurează contul 768 "Alte venituri financiare". Cu toate acestea, în balanța de verificare la 30 iunie 2007 în contul 768 "Alte venituri financiare" la coloana total sume debitoare și creditoare figurează înregistrată suma de lei (care provine din lunile precedente).

În drept, sunt incidente următoarele prevederi legale:

Conform art. 6 din Legea contabilității 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz."

Potrivit prevederilor art. 64 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare

acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere."

Conform Anexei 1" Norme metodologice de întocmire și utilizare a registrelor și formularelor comune pe economie privind activitatea financiară și contabilă" din O.M.F. 1850/2004 privind registrele și formularele financiar contabile:

A. Normele generale privind documentele justificative și financiar – contabile

"1. Persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată,

consemnează operațiunile economico-financiare, în momentul efectuării lor, în documente justificative, pe baza cărora se fac înregistrări în jurnale, fișe și alte documente contabile după caz. [...]

7. (...) Înregistrările în contabilitatea sintetică și analitică se fac pe bază de documente justificative, fie document cu document, fie pe baza unui centralizator în care sunt înscrise mai multe documente justificative al căror conținut se referă la operațiuni de aceeași natură și perioadă.

În cazul operațiunilor contabile pentru care nu se întocmesc documente justificative, înregistrările în contabilitate se fac pe bază de note de contabilitate care au la bază note justificative sau note de calcul, după caz.(...).

C. Formele de înregistrare în contabilitate

13. Formele de înregistrare în contabilitate reprezintă sistemul de registre, formulare și documente contabile corelate între ele, care servesc la înregistrarea cronologică și sistematică în contabilitate a operațiunilor economico financiare efectuate pe parcursul exercițiului financiar.

15. În cadrul formei de înregistrare în contabilitate "pe jurnale", principalele registre și formulare care se utilizează sunt :

[...]

-Balanța de verificare

[...]

Balanța de verificare este documentul contabil utilizat pentru verificarea exactității înregistrărilor contabile și controlul concordanței dintre contabilitatea sintetică și cea analitică, precum și principalul instrument pe baza căruia se întocmesc situațiile financiare."

Astfel, motivația petentei potrivit căreia "(...)diferența de lei înregistrată la venituri financiare în mod eronat, respectiv în contabilitate" nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât este în contradicție cu prevederile legale mai sus citate, înregistrările în contabilitate se fac pe bază de documente justificative.

La dosarul cauzei se află anexat în xerocopie documentul "Invitație", înregistrat sub nr. , prin care organele de inspecție fiscală solicită domnului , în calitate de administrator al S.C. S.R.L. să prezinte în vederea definitivării inspecției fiscale o serie de documente printre care și "documentele justificative pentru contul 768 (total sume)- "alte venituri financiare" în sumă de lei".

Conform prevederilor art. 56 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"(1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale , contribuabilul are obligația să pună la dispoziție organului fiscal registre, evidențe, documente de afaceri și orice alte înscrisuri."

În referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organele de inspecție fiscală menționează faptul că până la data încheierii inspecției fiscale, operatorul economic nu a prezentat documentele justificative solicitate și nici fișa contului 768-"alte venituri financiare".

Conform art.213 alin (4) din O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare :

Art. 213 Soluționarea contestației

(...)

"(4)Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei."

Cu toate că odată cu depunerea contestației, avea posibilitatea de a depune probe și dovezi în susținerea cauzei (documente justificative pentru contul 768 (total sume) –"alte venituri financiare", fișa contului 768-"alte venituri

financiare”) societatea petentă nu a uzat de această facilitate pentru a-și fundamenta apărarea.

În ”Declarația privind impozitul pe profit” pe anul 2007 cod 101, înregistrată la organul fiscal sub nr. petenta a înscris la rd. 1 ”Venituri din exploatare” suma de lei și la rd.4 ”Venituri financiare” suma de lei .

Conform prevederilor art. 82 alin (3) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată ,cu modificările și completările ulterioare:

”(3)Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect,complet și cu bună credință informațiile prevăzute de formular,corespunzătoare situației sale fiscale”

Față de veniturile declarate de petentă , organele de inspecție fiscală au stabilit pentru anul 2007 o diferență de venituri din exploatare în sumă de lei-în plus și o diferență de venituri financiare în sumă de lei-în minus .

Având în vedere considerentele expuse anterior și întrucât argumentele prezentate de societatea petentă în susținerea cauzei nu sunt de natură să modifice constatările organelor de inspecție fiscală, se mențin în totalitate aceste constatări.

a5)În fapt,din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr. /2012 rezultă faptul că pentru anul 2008 a fost diminuată pierderea fiscală față de operatorul economic ca urmare a stabilirii de cheltuieli nedeductibile în sumă de lei reprezentând prestări servicii și transport mărfuri fără a deține documente justificative, devize de lucrări și contracte,conform prevederilor art.21,alin (4) lit m) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestația formulată ,petenta susține că ”facturile înregistrate sunt documente justificative,chiar dacă nu au fost precedate de eventualele contracte.”

În drept ,cauza își găsește soluționarea în următoarele dispoziții legale :
Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare

Art 21.Cheltuieli

(...)

”(4)Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

(...)

m)**cheltuielile** cu serviciile de management ,consultanță,asistență sau **alte prestări de servicii** ,pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și **pentru care nu sunt încheiate contracte.**”

H.G. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare

”48.**Pentru a deduce cheltuielile** cu serviciile de management ,consultanță, asistență sau **alte prestări de servicii** trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

-serviciile trebuie să fie efectiv prestate,să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege ,justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin:situații de lucrări,procese verbale de recepție,rapoarte de lucru,studii de fezabilitate,de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

-contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate”

Din conținutul dispozițiilor legale mai sus citate,se reține că pentru a fi deductibile cheltuielile cu alte prestări de servicii,acestea trebuie să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege,iar prestarea efectivă a serviciilor efectuate să fie justificată prin “situații de lucrări,procese verbale de recepție,rapoarte de lucru,studii de fezabilitate,de piață sau orice alte materiale corespunzătoare”.

Analizând documentele existente la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține că prin neprezentarea documentelor cerute de prevederile legale citate mai sus:contracte,situații de lucrări,procese verbale de recepție,rapoarte de lucru,sau orice alte materiale corespunzătoare,operatorul economic nu a justificat prestarea efectivă a serviciilor.

Simpla înregistrare în conturile de cheltuieli a sumei de lei aferentă celor 6 facturi înscrise în anexa 14 a Raportului de inspecție fiscală nr. /2012,nu este suficientă pentru ca aceste cheltuieli să fie deductibile ,respectiv cheltuieli trebuind să aibă la bază documente justificative.

Având în vedere cele expuse mai sus și întrucât petenta nu prezintă în susținerea cauzei documente din care să rezulte o altă situație decât cea constatată de organele de inspecție fiscală,rezultă că în mod legal organele de control au stabilit ca fiind nedeductibile fiscal cheltuielile în sumă de lei reprezentând prestări servicii și transport mărfuri și urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația cu privire la acest capăt de cerere.

a6)În fapt,pentru anul fiscal 2009 ,organele de inspecție fiscală au constatat și consemnat în Raportul de inspecție fiscală nr. faptul că operatorul economic nu a înregistrat în evidența contabilă veniturile obținute din vânzarea a două mijloace fixe respectiv: autoturism Volkswagen și Dacia Logan în sumă totală de lei (vânzări confirmate prin adresa nr. emisă de Serviciul Impozite și Taxe Locale din cadrul Primăriei Municipiului Tulcea și înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr.) ,încălcând astfel prevederile art. 6 alin (1) din Legea contabilității nr. 82/1991,publicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că prețul de vânzare al autoturismului Dacia Logan este mult mai mic decât valoarea reală a acestui mijloc fix.

În conformitate cu prevederile art.11 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art. 128 alin (5) din același act normativ,echipa de inspecție fiscală a stabilit valoarea reală a autoturismului Dacia Logan,efectuând diferența dintre valoarea de intrare și valoarea amortizată a acestui autoturism.

Valoare intrare-Valoare amortizare=Valoare vânzare

Operatorul economic nu a prezentat organelor de control nici un document care să ateste motivul pentru care autoturismul a fost vândut cu o valoare foarte mică.

Prin contestația formulată petenta susține următoarele "referitor la valoarea la care a fost vândut autoturismul Dacia Logan (...) este legal a fi luată în considerare valoarea înscrisă în facturi."

În drept, cauza își găsește soluționarea în următoarele prevederi legale:
O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

Art. 6 Exercițarea dreptului de apreciere

"Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză."

Art. 7 Rolul activ

"(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz."

Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

Art. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

"(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției."

Astfel art. 11 alin (1) din Codul fiscal consacră, la nivel de lege, principiul prevalenței economicului asupra juridicului, al realității economice, în baza căruia autoritățile fiscale au dreptul să analizeze orice operațiune (tranzacție) nu numai din punct de vedere juridic, ci și din punct de vedere al scopului economic urmărit de contribuabil. În acest spirit, o tranzacție normală din punct de vedere juridic, poate să nu fie luată în considerare sau să fie reîncadrată din punct de vedere economic, în scopul aplicării legii fiscale.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că la data de S.C. X S.R.L. a vândut persoanei fizice autoturismul Dacia Logan, conform facturii în valoare totală de lei, vânzare confirmată prin adresa emisă de Serviciul Impozite și Taxe Locale din cadrul Primăriei mun. Tulcea.

Prețul de vânzare al autoturismului Dacia Logan este evident mult mai mic decât valoarea reală a acestuia. Operatorul economic nu a prezentat organelor de control în timpul desfășurării inspecției fiscale și nici organului de soluționare a contestației, în vederea susținerii cauzei, documente care să ateste motivul pentru care autoturismul Dacia Logan a fost vândut cu o valoare foarte

mică (dacă acesta a fost avariat urmare a unui accident,incendiu,alte cauze de forță majoră) .

Față de cele expuse mai sus și având în vedere că la dosarul cauzei nu au fost prezentate documente din care să rezulte o altă concluzie față de constatările organelor de inspecție fiscală, rezultă că organele de inspecție fiscală au procedat în mod legal și corect la stabilirea valorii reale a autoturismului Dacia Logan(ca diferență dintre valoarea de intrare și valoarea amortizată a acestuia) ,și urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

În fapt,din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr. /2012 rezultă faptul că pentru anul fiscal 2009, organele de control au stabilit ca fiind nedeductibile fiscal cheltuielile în sumă de lei ,reprezentând cheltuieli prestări servicii(transport,construcții) pentru care societatea petentă nu deține contracte de prestări servicii,devize, în conformitate cu prevederile art. 21 alin (4) lit m) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestația formulată, petenta menționează faptul că ”pentru suma de lei reprezentând cheltuieli prestări servicii (anexa 15 la raport) societatea deține în evidența sa contabilă facturi întocmite conform legii. “

În drept ,cauza își găsește soluționarea în următoarele dispoziții legale :
Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare

Art 21.Cheltuieli

(...)

”(4)Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

(...)

m)**cheltuielile** cu serviciile de management ,consultanță,asistență sau **alte prestări de servicii** ,pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și **pentru care nu sunt încheiate contracte.**”

H.G. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare

48.Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management ,consultanță, asistență sau **alte prestări de servicii** trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

-serviciile trebuie să fie efectiv prestate,să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege ,justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin:situații de lucrări,procese verbale de recepție,rapoarte de lucru,studii de fezabilitate,de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

-contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate”

Din conținutul dispozițiilor legale mai sus citate,se reține că pentru a fi deductibile cheltuielile cu alte prestări de servicii,acestea trebuie să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale

prevăzute de lege, iar prestarea efectivă a serviciilor efectuate să fie justificată prin “situații de lucrări, procese verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare”.

Analizând documentele existente la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține că prin neprezentarea documentelor cerute de prevederile legale citate mai sus: contracte, situații de lucrări, procese verbale de recepție, rapoarte de lucru, sau orice alte materiale corespunzătoare, operatorul economic nu a justificat prestarea efectivă a serviciilor.

Simpla înregistrare în conturile de cheltuieli a sumei de lei aferentă celor 2 facturi înscrise în anexa 15 a Raportului de inspecție fiscală nr./2012, nu este suficientă pentru ca aceste cheltuieli să fie deductibile, respectiv cheltuieli trebuind să aibă la bază documente justificative.

Având în vedere cele expuse mai sus și întrucât petenta nu prezintă în susținerea cauzei documente din care să rezulte o altă situație decât cea constatată de organele de inspecție fiscală, rezultă că în mod legal organele de control au stabilit ca fiind nedeductibile fiscal cheltuielile în sumă de lei reprezentând cheltuieli prestări servicii (transport, construcții) și urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația cu privire la acest capăt de cerere.

a7) Față de susținerea petentei potrivit căreia “la poziția “Impozit pe profit virat”, nu s-a consemnat că societatea a virat în plus la bugetul consolidat al statului suma de lei” precizăm următoarele:

Din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr. /2012 precum și din anexele 3-9, rezultă că în perioada supusă inspecției fiscale, respectiv, petenta a declarat și a achitat impozit pe profit după cum urmează :

	Impozit pe profit declarat	Impozit pe profit achitat
-anul 2006	lei	lei
-anul 2007	-----	-----
-anul 2008	-----	-----
-anul 2009	lei	lei
-01.01.2010-30.09.2010	lei	lei
-01.10.2010-31.12.2010	-----	-----
-01.01.2011-30.06.2011	-----	-----
Total	lei	lei

Pentru perioada 01.01.2010-30.09.2010 societatea petentă nu figurează cu impozit pe profit virat în plus în sumă de lei, astfel cum se susține în contestație, întrucât în anul precedent nu a fost achitat integral la bugetul de stat impozitul pe profit înscris în declarații, rezultând astfel o diferență de” impozit de virat” în sumă de lei”(pag. 6 din R.I.F. nr. /2012).

Conform art. 115 "Ordinea stingerii datoriilor" din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin (2) lit a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz stingerea efectuându-se, de drept în următoarea ordine:

(...)

b) obligațiile fiscale principale sau accesorii, în ordinea vechimii (...)

(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale"

La dosarul cauzei se află anexată în xerocopie "Fișa sintetică totală" privind impozitul pe profit, editată la data de 06.10.2011 din a cărei conținut rezultă că la momentul efectuării inspecției fiscale, societatea petentă nu figura cu obligații fiscale reprezentând impozit pe profit achitate în plus.

a8) În fapt, din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală /2012 rezultă că pentru anul 2011 (perioada 01.01.2011-30.06.2011), organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar în sarcina petentei impozit pe profit în sumă de **lei** urmare a:

-stabilirii unei diferențe în minus de venituri totale în sumă de **lei** față de veniturile totale evidențiate în bilanțul de verificare la 30.06.2011

-stabilirii unei diferențe în minus de cheltuieli totale în sumă de **lei** față de cheltuielile totale evidențiate în bilanțul de verificare la 30.06.2011

-neacordării deductibilității cheltuielilor în sumă totală de **lei** reprezentând: cheltuieli cu combustibilul **lei**, cheltuieli aferente mărfii constatate lipsă în gestiune- **lei**, cheltuieli cu amortizarea celor două autovehicule vândute în anul 2009- **lei**, cheltuieli reprezentând amenzi și penalități - **lei**.

Nu se reține în soluționarea favorabilă a contestației motivația petentei potrivit căreia: "Anul 2011 (01.01.2011-30.06.2011) nu se înțelege nimic din calculele (cifrele) înscrise de organul fiscal în actul de control" întrucât :

Organul de soluționare a contestației a analizat constatările înscrise la fila 10 a Raportului de inspecție fiscală nr./2012, referitoare la determinarea impozitului pe profit aferent perioadei 01.01.2011-30.06.2011 și a constatat faptul că au fost respectate prevederile O.P.A.N.A.F.1181/2007 privind modelul și conținutul Raportului de inspecție fiscală, care la Anexa 2 "Instrucțiuni privind întocmirea și obiectivele minimale ale Raportului de inspecție fiscală" stipulează:

„Capitolul 3 Constatări fiscale

(...)

3. Baza de impunere

A. În cazul în care se constată aspecte care modifică baza de impunere, se vor menționa:

-elementele identificate în activitatea contribuabilului care au influențat baza de impunere

-punctul de vedere al inspecției fiscale față de interpretarea contribuabilului

-consecințele fiscale ale abaterilor constatate,motivul de drept și temeiul legal pentru modificarea bazei de impunere

-modul de calcul al bazei impozabile și stabilirea eventualelor diferențe,precum și calculul impozitului,taxei sau al contribuției stabilite suplimentar.Pentru obligațiile fiscale pentru care legea prevede dreptul contribuabilului de a efectua deduceri/reduceri se va verifica modul de exercitare a acestui drept și corectitudinea calculului sumei deduse

-calculul obligațiilor fiscale accesorii la diferențele de impozite,taxe sau contribuții stabilite de inspecția fiscală

-stabilirea responsabilităților pentru aplicarea sau determinarea eronată a bazei impozabile și efectuarea de propuneri pentru sancționare conform prevederilor legale,acolo unde este cazul”

Deasemenea, organul de soluționare a contestației constată faptul că au fost respectate prevederile O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,cu modificările și completările ulterioare care la art. 94 alin (3) prevede:

“(3)Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

(...)

e)stabilirea corectă a bazei de impunere,a diferențelor datorate în plus sau în minus,după caz,față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită ,după caz,la momentul începerii inspecției fiscale.

f)stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată,precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora”.

În cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr. /2012(fila 10-11) echipa de inspecție fiscală a prezentat detaliat și clar modul în care au fost stabilite atât veniturile cât și cheltuielile înscrise în coloana “Organ de control” ,documentele avute în vedere,iar în ceea ce privesc cheltuielile neadmise la deducere au fost prezentate atât motivele de fapt cât și temeiul legal care a stat la baza neacordării deductibilității acestor cheltuieli.

În ceea ce privește calculul profitului impozabil,organul de soluționare a contestației constată că au fost respectate prevederile art. 19 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare potrivit căruia:

“Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri,dintr-un an fiscal,din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Totodată se constată și faptul că au fost respectate prevederile art. 17 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare potrivit cărora:

„Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 16%,cu excepțiile prevăzute la art. 38”.

Având în vedere cele expuse mai sus și întrucât societatea petentă nu prezintă în susținerea cauzei documente din care să rezulte o altă situație decât cea constatată de organele de inspecție fiscală,rezultă că în mod legal și corect organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei impozit pe profit în sumă de lei și urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația cu privire la acest capăt de cerere.

B. În fapt,deși contestă integral diferența de impozit pe profit stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere /2012 în sumă totală de lei,petenta nu aduce nici un argument și nu motivează în nici un fel contestația cu privire la:

-neacordarea deductibilității cheltuielilor în sumă de lei provenite din descărcarea eronată a gestiunii, respectiv în contul 607 “cheltuieli privind mărfurile”,în conformitate cu prevederile art. 21 alin (4) lit f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare –pentru anul 2006

-neacordarea deductibilității cheltuielilor cu amortizarea în sumă de lei în conformitate cu prevederile art. 21 alin (3) lit i) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare coroborat cu H.G. 2139/2004 pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe,cu modificările și completările ulterioare-pentru anul 2007

-majorarea veniturilor din exploatare aferente anului 2009 cu suma de lei reprezentând venituri obținute din vânzarea autoturismului Volkswagen ,venituri neînregistrate în evidența contabilă-pentru anul 2009

-neacordarea deductibilității cheltuielilor cu impozitul minim în sumă de lei în conformitate cu prevederile art. 21 alin (4) lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare-pentru anul 2009

-neacordarea deductibilității cheltuielilor cu combustibilul în sumă de lei în conformitate cu prevederile art. 21 alin (4) lit t) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art. 21 alin (4) lit e) din același act normativ-pentru anul 2009

-neacordarea deductibilității cheltuielilor cu amortizarea în sumă de lei aferentă celor două autovehicule vândute în anul 2009,în conformitate cu prevederile art. 21 alin (4) lit f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare-pentru anul 2009

-neacordarea deductibilității cheltuielilor cu amortizarea celor două autovehicule vândute în anul 2009 în sumă de lei ,în conformitate cu prevederile art. 21 alin (4) lit f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare-pentru perioada 01.01.2010-30.09.2010

-neacordarea deductibilității cheltuielilor cu combustibilul în sumă de lei în conformitate cu prevederile art. 21 alin (4) lit. t) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art. 21 alin (4) lit e) din același act normativ-pentru perioada 01.01.2010-30.09.2010

-neacordarea deductibilității cheltuielilor reprezentând amenzi și penalități în sumă de lei în conformitate cu prevederile art. 21 alin (4) lit. b) din Legea 571/2003, privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare –pentru perioada 01.10.2010-31.12.2010

- neacordarea deductibilității cheltuielilor cu amortizarea celor două autovehicule vândute în anul 2009 în sumă de lei în conformitate cu prevederile art. 21 alin (4) lit f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare -pentru perioada 01.10.2010-31.12.2010

-neacordarea deductibilității cheltuielilor cu combustibilul în sumă de lei, în conformitate cu prevederile art. 21 alin (4) lit t) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art. 21 alin (4) lit e) din același act normativ - pentru perioada 01.10.2010-31.12.2010

În drept, art. 206 alin (1) lit c și d din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare precizează :

”(1)Contestația se formulează în scris și va cuprinde:[...]

c) motivele de fapt și de drept

d) dovezile pe care se întemeiază [...]”

Deasemenea ,art. 213 alin (1) din același act normativ precizează :

“(1)În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților ,de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.”

Totodată conform prevederilor pct. 2.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. 2137/2011:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

Conform prevederilor pct. 11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. 2137/2011:

“Contestația poate fi respinsă ca :

(...)

b) **nemotivată**, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

Având în vedere faptul că petenta nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente și motivat pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, urmează a se respinge ca nemotivată contestația formulată de S.C. X S.R.L. pentru impozitul pe profit aferent acestor cheltuieli nedeductibile și venituri stabilite suplimentar.

Față de cele menționate la lit. A și B a pct. 4.1 din Secțiunea III a prezentei Decizii urmează a se respinge ca neîntemeiată și nemotivată

contestația formulată de S.C. X S.R.L. pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar pentru perioada 01.01.2006-30.06.2011.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /2012 (cu privire la măsura 3.1)

Prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /2012 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. /, organele de inspecție fiscală au dispus societății:

3.1”Operatorul economic va proceda la remedierea deficiențelor constatate, respectiv diminuarea pierderii fiscale la 30.06.2011 evidențiată în Raportul de inspecție fiscală și va comunica organului de control modul în care au fost îndeplinite măsurile dispuse.”

Deși contestă măsura de diminuare a pierderii fiscale stabilită în sarcina sa prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /2012, petenta nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației cu privire la acest capăt de cerere. În această situație și întrucât în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura impozitului pe profit în sumă de lei, pe cale de consecință urmează a se respinge ca neîntemeiată și nemotivată contestația formulată de S.C. X S.R.L. cu privire la măsura de diminuare a pierderii fiscale la 30.06.2011 evidențiată în Raportul de inspecție fiscală stabilită prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /2012.

4.2. Referitor la obligațiile fiscale accesorii în sumă de lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. / 2012 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. /2012, organele de inspecție fiscală au stabilit obligații fiscale accesorii în sumă totală de lei constând în: majorări de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar.

Majorările de întârziere în cuantum de lei au fost calculate pentru perioada 26.04.2006-20.01.2012 în conformitate cu prevederile Legii 210/2005, O.U.G. 39/2010, O.U.G. 88/2010.

Penalitățile de întârziere în cuantum de lei au fost calculate în conformitate cu prevederile art. 120¹ din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

S.C. X S.R.L. contestă în totalitate obligațiile fiscale accesorii în sumă de lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar, fără a prezenta nici o motivație de fapt sau de drept în susținerea contestației privind acest capăt de cerere.

În drept, art. 206 alin (1) lit c și d din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare precizează:

”(1)Contestația se formulează în scris și va cuprinde:[...]

c) motivele de fapt și de drept

d) dovezile pe care se întemeiază [...]”

Deasemenea ,art. 213 alin (1) din același act normativ precizează :

“(1)În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților ,de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.”

Totodată conform prevederilor pct. 2.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. 2137/2011:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

Conform prevederilor pct. 11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. 2137/2011:

“Contestația poate fi respinsă ca :

(...)

b)**nemotivată**, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

Întrucât prin contestația formulată societatea petentă nu aduce nici un argument referitor la cuantumul majorărilor de întârziere și penalităților de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar; cota de majorare și penalitate aplicată; data de la care au fost calculate acestea, precum și faptul că stabilirea majorărilor de întârziere și penalităților de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul cu titlu de impozit pe profit, având în vedere prevederile legale citate mai sus ,urmează a se respinge ca nemotivată contestația formulată de S.C. X S.R.L. pentru suma de lei reprezentând obligații fiscale accesorii aferente impozitului pe profit .

4.3.Referitor la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar pentru perioada 01.01.2007-31.08.2011 în sumă de lei și la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar pentru perioada 01.01.2002-31.12.2006 în sumă de lei.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./ 2012 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. /2012 ,organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei pentru perioada 01.01.2007-31.08.2011 și taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei pentru perioada 01.01.2002-31.12.2006.

Prin contestația formulată, S.C. X S.R.L. nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea cauzei privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și respectiv taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilite

suplimentar de către organele de inspecție fiscală prin decizia de impunere contestată..

În drept, art. 206 alin (1) lit c și d din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare precizează :

”(1)Contestația se formulează în scris și va cuprinde:[...]

c) motivele de fapt și de drept

d) dovezile pe care se întemeiază [...]”

Deasemenea ,art. 213 alin (1) din același act normativ precizează :

“(1)În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților ,de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.”

Totodată conform prevederilor pct. 2.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. 2137/2011:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

Conform prevederilor pct. 11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. 2137/2011:

“Contestația poate fi respinsă ca :

(...)

b) **nemotivată**, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că în contestație, societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea ,organul de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume.

Având în vedere cele precizate mai sus ,precum și faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente și motivat pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, urmează a se respinge ca nemotivată contestația formulată de S.C. X S.R.L. pentru suma de _____ lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și respectiv pentru suma de _____ lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

4.4. Referitor la obligațiile fiscale accesorii în sumă de lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și la obligațiile fiscale accesorii în sumă de lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./ 2012 emisă în baza Raportului de inspecție

fiscală nr. /2012 ,organele de inspecție fiscală au stabilit obligații fiscale accesorii în sumă totală de lei constând în:majorări de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei,afere taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar pentru perioada 01.01.2007-31.08.2011.

Majorările de întârziere în cuantum de lei au fost calculate pentru perioada 26.07.2008-20.01.2012 în conformitate cu prevederile O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Penalitățile de întârziere în cuantum de lei au fost calculate în conformitate cu prevederile art. 120¹ din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

S.C. X S.R.L. contestă în totalitate obligațiile fiscale accesorii în sumă de lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar ,fără a prezenta nici o motivație de fapt sau de drept în susținerea contestației privind acest capăt de cerere.

Deasemenea, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./ 2012 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. /2012 ,organele de inspecție fiscală au stabilit obligații fiscale accesorii în sumă totală de lei constând în:majorări de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei,afere taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar pentru perioada 01.01.2002-31.12.2006.

Majorările de întârziere în cuantum de lei au fost calculate pentru perioada 03.04.2007-20.01.2012 în conformitate cu prevederile Legii 210/2005, O.U.G. 39/2010, O.U.G. 88/2010.

Penalitățile de întârziere în cuantum de lei au fost calculate în conformitate cu prevederile art. 120¹ din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

S.C. S.R.L. contestă în totalitate obligațiile fiscale accesorii în sumă de 878 lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar ,fără a prezenta nici o motivație de fapt sau de drept în susținerea contestației privind acest capăt de cerere.

În drept, art. 206 alin (1) lit c și d din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare precizează :

”(1)Contestația se formulează în scris și va cuprinde:[...]

c) motivele de fapt și de drept

d) dovezile pe care se întemeiază [...]”

Deasemenea ,art. 213 alin (1) din același act normativ precizează :

“(1)În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților ,de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.”

Totodată conform prevederilor pct. 2.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. 2137/2011:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

Conform prevederilor pct. 11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. 2137/2011:

“Contestația poate fi respinsă ca :

(...)

b) **nemotivată**, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

Întrucât, prin contestația formulată societatea petentă nu aduce nici un argument referitor la cuantumul majorărilor de întârziere și penalităților de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar; cota de majorare și penalitate aplicată; data de la care au fost calculate acestea, precum și faptul că stabilirea majorărilor de întârziere și penalităților de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul cu titlu de taxă pe valoarea adăugată, având în vedere prevederile legale citate mai sus, urmează a se respinge ca nemotivată contestația formulată de S.C. X S.R.L. pentru suma de lei reprezentând obligații fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată și pentru suma de lei reprezentând obligații fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art.216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare se

DECIDE:

Art.1 Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea nu se investește cu soluționarea contestației formulată de S.C. x S.R.L. împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /2012 (cu privire la măsura 1.1 și măsura 2.1), aceasta urmând să fie soluționată de Activitatea de inspecție fiscală Tulcea-organ emitent al actului administrativ.

Art. 2 Respingerea ca inadmisibilă a contestației formulată de S.C. x S.R.L. împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. 2012.

Art.3 Respingerea ca neîntemeiată și nemotivată a contestației formulată de S.C. x S.R.L. privind suma de lei reprezentând impozit pe profit, stabilită de Activitatea de inspecție fiscală prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. /2012 și

respingerea ca neîntemeiată și nemotivată a contestației formulată de S.C. x S.R.L. cu privire la măsura de diminuare a pierderii fiscale la 30.06.2011 evidențiată în Raportul de inspecție fiscală stabilită prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..2012

Art.4 Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de SC x S.R.L. privind suma totală de lei reprezentând :obligații fiscale accesorii aferente impozitului pe profit în sumă de lei, taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, obligații fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei ,obligații fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilită de Activitatea de inspecție fiscală prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr/2012

Art.5 Prezenta decizie poate fi atacată în termen de 6 luni de la data comunicării, la Tribunalul Tulcea - secția contencios administrativ.